

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 26/20
Luxemburg, 5 martie 2020

Hotărârea în cauza C-766/18 P
Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named
Halloumi/EUIPO

Curtea anulează hotărârea Tribunalului potrivit căreia marca colectivă rezervată brânzeturilor cipriote nu se opune înregistrării ca marcă a Uniunii Europene a semnului „BBQLOUMI” pentru brânzeturile unui producător bulgar

Cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului, care va trebui să examineze dacă există un risc de confuzie pentru consumatori în ceea ce privește originea produselor desemnate de semnul BBQLOUMI

Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi este titulara mărcii colective a Uniunii Europene HALLOUMI, înregistrată pentru brânzeturi. **Marca colectivă a Uniunii Europene este un tip de marcă a Uniunii Europene specifică, desemnată drept colectivă la data depunerii și destinată să distingă produsele sau serviciile membrilor asociației titulare a acesteia de cele ale altor întreprinderi.**

Întemeindu-se pe această marcă colectivă, titularul său a formulat opoziție la înregistrarea ca marcă a Uniunii Europene a semnului figurativ care cuprinde elementul verbal „BBQLOUMI”, solicitată de o societate bulgară în special pentru brânzeturi. Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), însărcinat cu examinarea cererilor de înregistrare a mărcilor Uniunii Europene, a respins această opoziție pentru motivul că nu exista un risc de confuzie cu privire la originea produselor între marca solicitată BBQLOUMI și marca colectivă anterioară HALLOUMI. În aceste condiții, titularul mărcii colective în cauză a atacat această decizie a EUIPO la Tribunalul Uniunii Europene, care, după ce a constatat că respectiva marcă avea un caracter distinctiv redus deoarece termenul „halloumi” desemnează un tip de brânză, a reținut, de asemenea, lipsa riscului de confuzie¹.

În Hotărârea din 5 martie 2020, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO (C-766/18 P), Curtea, sesizată cu un recurs împotriva hotărârii Tribunalului, s-a pronunțat mai întâi cu privire la aplicabilitatea în cauzele referitoare la o marcă anterioară colectivă a jurisprudenței care stabilește, pentru mărcile individuale ale Uniunii Europene, criteriile în raport cu care trebuie apreciat riscul de confuzie, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene².

În această privință, Curtea a statuat că, **în cazul în care marca anterioară este o marcă colectivă, a cărei funcție esențială este de a distinge produsele sau serviciile membrilor asociației titulare a acesteia de cele ale altor întreprinderi³, riscul de confuzie trebuie înțeles ca fiind riscul ca publicul să creadă că produsele sau serviciile vizate de marca anterioară și cele vizate de marca solicitată provin toate de la membrii asociației care este titulara mărcii anterioare sau, eventual, de la întreprinderi legate din punct de vedere economic de acești membri sau de această asociație.** Deși este necesar să se țină seama de funcția esențială a mărcilor colective în cazul unei opoziții întemeiate pe o astfel de marcă, pentru a înțelege ceea ce trebuie să se înțeleagă prin „risc de confuzie”, nu este mai puțin adevărat că jurisprudența care

¹ Hotărârea Tribunalului din 25 septembrie 2018 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI), [T-328/17](#).

² Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), astfel cum a fost modificat [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1)].

³ Conform articolului 66 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

stabilește, pentru mărcile individuale ale Uniunii Europene, criteriile în raport cu care trebuie să se aprecieze în mod concret dacă există un astfel de risc poate fi transpusă în cauzele referitoare la o marcă anterioară colectivă. **Astfel, niciuna dintre caracteristicile pe care le prezintă mărcile colective ale Uniunii Europene nu justifică o derogare, în cazul unei opoziții întemeiate pe o astfel de marcă, de la criteriile de apreciere a riscului de confuzie care reies din această jurisprudență.**

În continuare, titularul mărcii colective în cauză susținea că respectivul caracter distinctiv al mărcii anterioare ar trebui apreciat în mod diferit atunci când această marcă este o marcă colectivă a Uniunii Europene.

Curtea a respins acest argument arătând că cerința caracterului distinctiv⁴ se aplică și mărcilor colective ale Uniunii Europene. Astfel, articolele 67-74 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene, referitoare la mărcile colective ale Uniunii Europene, nu prevăd nicio dispoziție contrară. În consecință, mărcile colective trebuie să aibă în orice caz un caracter distinctiv, indiferent dacă este intrinsec sau dobândit prin utilizare.

În plus, Curtea a precizat că articolul 66 alineatul (2) din regulamentul nu constituie o excepție de la această cerință a caracterului distinctiv. Deși această dispoziție autorizează, prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat⁵, înregistrarea ca mărci colective ale Uniunii Europene a unor semne care pot să servească pentru a desemna proveniența geografică a unor produse sau servicii, ea nu permite, în schimb, ca semnele astfel înregistrate să fie lipsite de caracter distinctiv. **Atunci când solicită înregistrarea ca marcă colectivă a Uniunii Europene a unui semn care poate desemna o proveniență geografică, o asociație trebuie să se asigure că acest semn prezintă elemente care permit consumatorului să distingă produsele sau serviciile membrilor săi de cele ale altor întreprinderi.**

În sfârșit, în ceea ce privește aprecierea riscului de confuzie, Curtea a amintit că existența unui astfel de risc trebuie apreciată în mod global, ținând seama de toți factorii relevanți din cauză.

Or, din hotărârea atacată rezultă că Tribunalul s-a întemeiat pe premisa potrivit căreia, în cazul unui caracter distinctiv redus al mărcii anterioare, existența unui risc de confuzie trebuie exclusă din momentul în care se dovedește că similitudinea mărcilor în conflict nu permite, în sine, constatarea unui astfel de risc. Curtea a statuat că o astfel de premisă este eronată, întrucât împrejurarea că respectivul caracter distinctiv al unei mărci anterioare este redus nu exclude existența unui risc de confuzie. Astfel, **era necesar să se examineze dacă gradul redus de similitudine a mărcilor în conflict este compensat de gradul mai ridicat de similitudine sau chiar de identitatea produselor desemnate de aceste mărci. Întrucât aprecierea efectuată de Tribunal nu îndeplinește cerința unei aprecieri globale care să țină seama de interdependența factorilor relevanți, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.**

În consecință, **Curtea a anulat hotărârea Tribunalului și a trimis cauza spre rejudecare la acesta pentru a efectua o nouă examinare a existenței unui risc de confuzie.**

MENȚIUNE: Mărcile și desenele și modelele industriale ale Uniunii sunt valabile pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Mărcile Uniunii coexistă cu mărcile naționale. Desenele și modelele industriale ale Uniunii coexistă cu desenele și modelele industriale naționale. Cererile de înregistrarea a mărcilor și desenelor și modelelor industriale ale Uniunii se adresează EUIPO. Împotriva deciziilor acestuia se poate formula acțiune la Tribunal.

⁴ Cerința caracterului distinctiv este prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, în temeiul cărora se respinge înregistrarea mărcilor lipsite de caracter distinctiv, cu excepția cazului în care marca a dobândit, pentru produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea, un caracter distinctiv prin utilizare.

⁵ Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 prevede că se respinge înregistrarea mărcilor care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293